

Vypravte se na fotbal

V pondělí 31. května 2010 se uskuteční tradiční fotbalové derby mezi českými a moravskými kněžimi. Tentokrát bude zápas hostit město Uhlířské Janovice v čele s tamním knězem, všem dobře známým brankářem, který kopal i za farnost Sedlčany, P. Kamilem Vrzalem. Slavnostní výkop bude v 15:00 hodin. V české kněžské reprezentaci bude mít zastoupení i sedlčanská farnost. Vaše podpora je žádoucí. Doufejme, že se podaří zopakovat podzimní výhru nad Moravou i letos na jaře.

21. – 23. 5. 2010 Víkendovka pro děti a mládež v Roce kněží

Téma: Kněží a komunismus

Místo: Kosova Hora a stany, cena 250 Kč. Přihlášky: I. Čiháková, tel.: 604 383 498

23. 5. 2010 – NOPR (Nedělní odpoledne pro rodiny), **Sedlec Prčice ZUŠ**, od 14 do 18 hod. Přednášejí: P Řehoř Žáček,

FARNÍ LISTY 4/2010

Neprodejný občasník římskokatolické farnosti Sedlčany. Pro vnitřní potřebu vydává: Římskokatolická farnost Sedlčany, Komenského nám. 44, CZ 264 01 Sedlčany; tel.: +420 318 822 970; IČ: 18608817; BÚ: 522364389/0800; E-mail: farnost.sedlcany@centrum.cz; www.farnost.sedlcany.cz. Redakční rada: P. M. Miškovský (tel.: 724 550 009, e-mail: marek.miskovsky@quick.cz), P. M. Vlček (tel.: 607 680 782, e-mail: mavlcek@seznam.cz), B. Němeček, L. Jelen, L. Jelen ml.

Děkujeme za dobrovolné příspěvky na pokrytí nákladů s vydáváním.

OPraem.: *Žena a muž v Písmu svatém.*
Mgr. Martina Běťáková: *Jedinečnost rodičovství aneb seznámení s principy Efektivního rodičovství.* Všichni jste srdečně zváni.

2. – 11. 7. 2010 Katolický tábor – – Ovčín u Štětovic

Téma: Popoupo aneb Koho nalezněš při putování podivuhodnou pouští?

Program: Etapovka; kola; kánoe; míčové hry; lanové dráhy; slůvka na den; témátka zaměřená na lidské vlastnosti – skrze přirozenost k Bohu, skrze Boha k přirozenosti; modlitba; svátosti; mše svaté v kapliče; tábornické šolichání... Ubytování v tee-pee.

Cena 2.700,- Kč, přihlášky: I. Čiháková, tel.: 604 383 498

15. – 21. 8. 2010 – Celostátní setkání animátorů v Kroměříži

4. ročník formačního týdne, který je určen mladým lidem a dobrovolníkům, kteří vedou společenství mládeže nebo se ve farnosti věnují dětem a mládeži.

Info.: ADCM Praha, Veronika Furstová, tel.: 244 910 469, popř. I. Čiháková, tel.: 604 383 498.

Pravidelné bohoslužby v naší farnosti

	8:00 Sedlčany, Kosova Hora
Ne	9:30 Chlum, Jesenice
	11:00 Dublovice, Počepice
	14:30 Vojkov (3. Ne v měsíci)
Út	18:00 Sedlčany (Se)
St	9:00 Se, 15:30 Počepice
Čt	*14:00 Dom. duch Vojkov (* 1.Čt)
	16:30 Dublovice, 18:00 Se
Pá	9:00 Se, 18:00 Kosova Hora
So	15:00 Dom. duch. Se, 18:00 Se

č. 4/2010 9. května 2010

PANNA MARIA

*„Blahoslavení čistého srdce,
neboť oni budou vidět Boha“*

Vidět Boha, hledět Bohu tváří v tvář – to je ve zbožnosti Izraelitů výraz pro svrchovanou blaženost a slávu. Hospodin Bůh Izraele se zjevuje svému lidu v historii častokrát. K mnohým patriarchům a prorokům i bezprostředně promlouvá. Ale nikdy nezjeví svou tvář. Jeho tvář uvidí jen ten, kdo je definitivně, na věky přijat do jeho životodárné milosti. A to je právě to blahoslavenství, které Kristus přislubuje lidem čistého srdce.

Nemusíme složitě domýšlet, co tím čistým srdcem Kristus míní. Je to srdce mariánské, podobné srdci Mariinu. Aspoň tak podobné, jak vůbec chabé lidské srdce může být. Srdce, v kterém trvale zakotvila myšlenka na Boha. V dívce i ženě Marii ovládla tato myšlenka celou bytost, duši i tělo.

Blízkost, přítomnost Boží v ní byla tak bezprostřední, že Mariino početí z Ducha svatého se jeví jako zkonkretizování, vtělení této ustavičné přítomnosti. Proto ji anděl zdraví „milostiplná“. Nikdo z nás se neodvází představy, že by kdy na zemi a ve svém lidském těle mohl být Panně Marii v tomto ohledu roven. Ale přibližovat se jí v podobnosti, to by mělo být a je naší nejnroučnější touhou. Už v samotné té touze je něco radostného a očištného. To, co v nás má Pán Bůh rád.

In: Májové úvahy, Václav Renč

Poutní pozvání

V neděli 16. května 2010 se koná **Svatojánská pout'** v kapli v Bolechovicích. Mše svatá bude od 14 hod.

Poutě Nejsvětější Trojice v Jesenici a Dublovicích budou v neděli 30. května v časech obvyklých bohoslužeb. Při bohoslužbě v Jesenici (v 9:30 hod.) zazní Lužanská mše in D dur Antonína Dvořáka v provedení pěveckého sboru Domino z Tábora.

Slavnost Božího Těla na Vysokém Chlumci bude v neděli 6. června o 10. hodině dopoledne. Toho dne nebude mše svatá v Jesenici ani v Počepicích.

V Lichovech v kapli Nejsvětějšího srdce Ježíšova bude poutní mše svatá sloužena v neděli 13. června v 15 hodin.

Pout' ke sv. Antonínu ve Štětkovcích oslavíme v den sv. Antonína Paduánského v neděli 13. června mší svatou v kapli v 15 hod.

Pout' sv. Jana Křtitele v Počepicích bude slavena v předvečer svátku sv. Jana ve středu 23. 6. v 15:30 hod. (malá pout') a slavnostně v neděli 27. 6. v 11 hod. **V Křepenicích** bude poutní mše svatá (ku cti sv. Jana Křtitele) slavena u kapličky v neděli 27. 6. v 9:30 hod. Toho dne mše svatá na Chlumu nebude.

Víkendovka v roce kněží

Není Instalace jako instalace

Při přípravě víkendovky jsme se rozhodovali, zda program a její průběh budeme směřovat k velké události, a to uvedení našeho nového arcibiskupa pražského Dominika Duky do úřadu. Společně po skončení víkendovky jsme věděli, že téma roku „Rok kněžích“ nám pomohlo dobře rozhodnout.

Jak Vlk a Duka do nebe přišli

O této víkendovce jsme netradičně byli všichni pouze na faře v Sedlci. V sobotu před společnou večerní modlitbou jsme zhasli, nechali jsme svítit na stole pouze malý velikonoční paškál, který tajemně ozářil velikonoční ratolesti s malovanými vajíčky. Rukama dětí, vedoucích a kuchařek začala kolovat malá svíčka byla předána dalšímu vždy s dojmem z celé víkendovky. Mnozí chválili legrační, přesto poučné a působivé herecké vystoupení na téma: „Jak Vlk a Duka do nebe přišli“. Všichni jsme díky vystoupení mohli více poznat životopis minulého i současného arcibiskupa a přitom si uvědomit, že v nebi je dost legrace třeba i takový fanklub, uklízecí čtyři atd. Je pravda, že si nikdo při naší „černý sobotní hodině“ nezapomněl na páteční modlitbu, kterou jsme se společně modlili za naši arcidiecézi a jejího nového pastýře. Za to si děcka vzpomněly, že díky brzkému odjezdu autobusem na Prahu jsme neměli ranní rozcvičku. Cesta autobusem byla klidná, mnohé potěšila svačina při výstupu z autobusu a pak při doprovodu bonga jsme od Jeleního příkopu ke katedrále zdárně došli.

Vešli jsme se mezi špalír vojáků

Pozitivně překvapil děcka testík, a tak i když obřady v katedrále trvaly přes 3 hodiny, naše děcka si neustále někdo fotil. Byl na ně totiž hezký pohled

v boční lodi katedrály rozložily karimatky, usedly a sledovaly co se děje, hlavně co se říká, aby měly do testu správné odpovědi, např.: Jaký žalm se zpívá?, Co měl na sobě navíc Dominik Duka, když odcházel z katedrály? a podobně. Náš testík nakonec s námi vyplňoval i leckterý poutník. Děcka si chválily zpěv, který se vznešeně vznášel katedrálou a v samotné katedrále se jim velmi líbilo. A jak říkala kosohorská Tereza Houdková: „Líbil se mi nejvíc průvod všech kněží, biskupů a arcibiskupa, které jsme viděli na vlastní oči, jelikož jsme se vešli mezi špalír vojáků, kteří pro ně lemovali cestu od katedrály, přes hrad až k arcibiskupství. A je pravda, že jsme „své“ kněze P. Marka, P. Františka, P. Rafála, P. Jana, P. Kazimíra potěšili, jelikož kolem nás za velkého potlesku prošli“.

Následoval oběd v klášteře bratru kapucínů s prohlídkou „kapucinského betléma“. Potom hra Fotorallye, putování podle fotografií s cílem na Petříně.

Co dodat?

Snad jen to, že po dni plném zážitků za mnou přišla v autobuse jedna dívčina s otázkou: „A bude se ještě dnes večer v Sedlci zpovídat?“ A tak kdo chtěl, snažil se sám v autobuse připravit a kněží P. František Masařík a P. Marek Miškovský měli s Pánem na hodinku a půl co dělat. Bohu díky za společný čas strávený s novým arcibiskupem. A co bude dál? Prý každý rok o víkendovkách se na nějaké poutní místo či za někým důležitým společně pojedeme uvidíme...

Děkuji všem spolupracovníkům,
Ivanka Čiháková

*V těchto letech jsem nabyla
přesvědčení, že největší nouze,
jakou může člověk zažít,
spočívá v pocitu opuštěnosti.*

Sv. Matka Tereza

rii Alacoque. V nich se světice dozvěděla o zvláštní potřebě opětování lásky Ježíšovi a o potřebě odprošování a zadostiučinování za své hříchy a za hříchy celého světa.

Pán se jí tehdy zjevil, ukázal jí svoje Nejsvětější Srdce a řekl jí tato slova:

„Pohlédni na Srdce, které tak velmi milovalo lidi a nezanedbalo nic, jen aby jim mohlo prokázat svou lásku, a to až do úplného vyčerpání a sebezničení; a místo vděčnosti jí většina lidí opětuje jen nevděčností, lhostejností, svatokrádežemi, vlažností a pohrdáním vůči mě v této svátosti lásky. Nejbolestnější je však, když se ke mně takto chovají mě zasvěcené duše. Proto tě prosím, aby se první pátek oktávu Slavnosti Těla a Krve věnoval zvláštnímu svátku k úctě mého Srdce, aby se v tento den přistupovalo k svatému přijímání a jakýmikoliv skutky se zadostiučinovalo za všechny nevděčnosti...“

Jako nebylo Ježíšovi lhostejné, když se někteří malomocní nevrátili poděkovat mu, za jejich uzdravení, anebo když se k němu nechoval farizej Šimon zdvořile, když ho pozval na hostinu svého domu, tak mu to není jedno ani teď, dnes v našem styku s ním v Nejsv. svátosti.

Dá se říci, že Nejsvětější Srdce Ježíšovo je zdrojem všech milostí, které proudí skrze svátosti do církve, která je proto Kristovým mystickým tělem. Papež Pius XII. to krásně vysvětluje v jedné své homilii, kde říká:

Po nanebevstoupení nás Ježíš se svým oslaveným tělem nepřestává milovat a vyzývá nás, abychom vždy zůstali nablízku jeho milujícímu srdci. Dokonce i v nebeské slávě nosí v ranách svých rukou, svých nohou a svého boku zářící trofeje svého trojího vítězství: nad ďáblem, nad hříchem a nad smrtí; nosí kromě toho ve svém srdci jako v drahocenné arše nesmírné poklady svých zásluh, ovoce onoho trojího vítěz-

ství, které teď štědře rozdává už vykoupěnému lidskému pokolení...

Dnes se tedy klaníme s úctou Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu, které se považuje za nejvýraznější symbol té lásky, kterou Kristus neustále miluje Boha Otce a všechny lidi. Jeho Srdce už nepodléhá rušivým vlivům tohoto smrtelného života, ale žije a bije v nebi. A protože Kristovo Srdce je naplněné Božsko-lidskou láskou, a protože je plně bohatství všech milostí, které Ježíš získal zásluhou svého života, utrpení a smrti, je bezpochyby toto Srdce věčným pramenem oné lásky, kterou Duch svatý rozlévá do Jeho Tajemného těla-církve. PMV

Velikonoční perníčky

O letošních Velikonocích se na „perníčkách“ a z našeho svatopostního snažení a odříkání vybralo celkem **15.300,- Kč**: v Sedlčanech 7.892,- Kč, v Kosově Hoře 4.758,- Kč, v Dublovicích 1.500,- Kč a na Chlumu 1.150,- Kč.

Celkovou částkou jsme podpořili následující sociální projekty:

Pomoc Haiti (Adopce sirotka – podpora studia přes ADCH Olomouc) 5.000,- Kč.

Sponzorování studia dítěte v Africe – Adopce srdce (Maitri) 5.000,- Kč.

Hospic Dobrého pastýře v Čerčanech 3.000,- Kč.

Aqua vitae – Poradna pro ženy v tísní, Hnutí Pro život v ČR 2.300,- Kč.

Všem vám, kteří jste si odříkali, pekli perníčky i štědře do sbírky přispěli,

Pán Bůh zaplať! P. Marek

NEZAPOMEŇTE

Slavnost Nanebevstoupení Páně budeme v naší farnosti slavit v neděli 16. května. Nezapomeňte však, že nověna ke slavnosti Seslání Ducha svatého začíná už ve čtvrtek 13. 5.

Sedlčanská farnost L. P. 1910

Rok 1910 má prý být bohatý na zjevy komet. Neméně než 10 komet prý se ukáže na nebi během celého roku, z nichž komet Halleyova dne 18. května prý bude mezi sluncem a zeměkoucí, a naše zeměkoule proběhne ohonem této vlasatice. Jaký toho bude následek? Bez vůle Boží ani vlas z hlavy naší nepadne. Těmito slovy začal děkan František Hrachovec zápisy do kroniky roku 1910. Mnozí lidé tehdy očekávali různé pohromy, někteří i konec světa; pro sedlčanské kněze to rozhodně nebyl rok příznivý.

Hned 7. ledna byl nalezen oběšený velebný pán Stanislav Gärtner, sedlčanský rodák působící v Praze jako katecheta. Byl velmi oblíben, na Vánoce 1909 přijel k rodičům do Sedlčan, trpěl ale těžkou nemocí, stěžoval si na nervosu a hučení v uších a v hrozném záchvatu spáchal osudného dne sebevraždu. Jeho úmrtí vyvolalo všeobecné pohnutí a hlubokou soustrast.

Bývalý sedlčanský katecheta Alois Krob působil po novém roce pro nedostatek kněží coby kaplan v Počepicích. Ačkoli se děkan Hrachovec právem obával, že Krob pro slabé zdraví tu práci nezastane, byl tam přece přeložen, což se mu stalo osudným. *A také to chudák Krob zaplatil životem. Dne 11. března jda do Nechvalic padl na cestě, byl v bezvědomí donesen do Nechvalic, pak zpět do Počepic, a dne 13. března, tedy 2 dny na to zemřel jako obět' svého kněžského povolání.*

Roku 1910 se v Sedlčanech konala také jedna primice sloužená zdejším bývalým katechetou Bohumilem Cyprínem. Byla to první primice po 32 letech, kdy ji zde sloužil rodák Karel Hejhal. Nové úpravy se téhož roku dočkala i sakristie. Poté, co se zde v květnu 1906 zřítila

klenba, byla při opravách dána i nová prkenná podlaha, která ale nevydržela ani čtyři léta. Neobyčejně vlhký rok 1910 ji nadobro zničil a byla proto nahrazena cementovými dlaždicemi. Na závěr roku v adventě přišla do Sedlčan na žádost pana děkana dominikánská sv. misie, vykonaná třemi kněžími a zakončená 12. prosince na Církvičce.

-tz-

Úcta k Nejsvětějšímu srdci Ježíšovu

Základ úcty k Nejsvětějšímu srdci Páně spočívá ve skutečnosti, že jeho božská přirozenost se vyjadřuje v lidských kategoriích.

Z evangelií víme, že Ježíš Kristus pravý Bůh a zároveň pravý člověk pocíťoval ve svém srdci radost, smutek, soucit i bolest. Čteme například: *Bylo mu líto zástupu, protože byli jako ovce bez pastýře...* Nebo, když se apoštolové vrátili z úspěšné apoštolské cesty: *V té chvíli zajásal v Duchu svatém a řekl: Velebím tě Otče, Pane nebe a země...* Před slavným Posledním večeří otvírá svým nejbližším své nitro: *Toužebně jsem si přál jíst s vámi tohoto velikonočního beránka, dříve než budu trpět...* a potom při večeři vzal chléb a dával jim se slovy: *„Toto je moje tělo, které se za vás vydává“.* A když vzal kalich řekl: *„Toto je kalich mé krve, která se prolévá za vás a za mnohé na odpuštění hříchů.“*

Když vydal sám sebe za nás na kříži, jeden z vojáků mu kopím probodl bok a hned vyšla krev a voda. Tato otevřená rána nám dnes připomíná nesmírnou lásku Pána Ježíše k nám. Dobrovolně za každého z nás prolil poslední kapku své krve.

Úcta k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu existovala už ve středověku, ale liturgicky se v církvi slaví až od roku 1675 – po zjeveních Pána Ježíše svaté Markétě Ma-

Královna míru

Až budeme letos v loretánské litanii oslovovat Pannu Marii jako Královnu míru, uplyne v naší vlasti už 65 mírových let. Je to pro nás samozřejmé, tak proč pořad připomínat konec nejstrašnější války dějin? Připadalo mi kdysi rovněž přehnané, když Moskvané o Dni vítězství vršili na pomníky se jmény bojišť otepi tulipánů. Pak jsem si uvědomil, že nemožnou na Dušičky navštěvovat hroby svých padlých.

Kapitulací Německa válka v Evropě skončila. Miliony vojáků se nevrátili z bitev, v koncentračních táborech zahynuli vězni snad ze všech evropských národů. Hrdinství projevovali také účastníci domácího odboje, mezi nimi i duchovní všech církví, když vypisovali Židům křestní listy, aby je zachránili před deportací, nebo když vystavovali falešná potvrzení o nežidovském původu. Válka zasáhla celou církev: olomoucký arcibiskup Prečan byl internován na Svatém Kopečku, po smrti kardinála Kašpara nebyl pražský arcibiskup jmenován. Odtržením Sudet byly narušeny hranice všech diecézí. Pamětníci vzpomínají na radostné

májové pobožnosti v osvobozeném Československu. Koncem června 1945 se uskutečnila děková pout' Paládia země České po osmi pražských kostelích. V nich se před staroboleslavským reliéfem Panny Marie konalo díkůvzdání za záchranu národa.

Nadále však zůstaly prázdné židovské synagogy a křesťanské kostely bez zvonů zrekvírovaných pro válku.

Při bohoslužbě za faráře Josefa Jílka, popraveného člena odbojové skupiny, řekl před lety kardinál Vlk: „Je nutno paměť národa stále oživovat a na tyto investice nezapomínat“. Vždyť věřící i nevěřící se obětovali až do krajnosti za jediný cíl: nový poválečný život – i ten náš.

Věnujme jim tedy vzpomínku a modlitbu.
-bn-

Kraj pustých kostelů

(1.část)

Květen 1945, přinášející do Evropy mír po šesti letech války, znamenal pro obyvatele Sedlčanska a Benešovska i návrat tisíců lidí domů. Výcvikový prostor SS vznikající zde od roku 1942 zabral postupně na 175 vesnic, část Benešova a roku 1943 také Sedlčany. Z celého kraje se většina lidí musela během několika měsíců (někdy i dnů nebo hodin) vystěhovat ze svých domovů a téměř celý majetek zanechat na místě, zdejší faráři dostali příkaz postarat se o vyklizení kostelů.

Vysídlování kraje začalo u Sázavy, první byl vyklizen kostel ve Vysokém Újezdě. *Zůstali jsme státi hned na prahu chrámu bolestně ohromeni. To nebyl chrám Boží, ale učiněná pustina. Hlavní oltář byl úplně rozebrán. Jen kamenný podstavec stál jako němý vykřičník. Na něm olejová lampička, ve které hořelo droboučké světélko, jako náhrada věčného světla, které v každém Božím domě*

hoří. Obrazy, křížová cesta, vedlejší oltáře, kazatelna i schody, všechno bylo pryč. Vše odvezli. Ohlédli jsme se dozadu. I kůr byl pobořen, varhan nebylo, pusto, prázdno, ticho a ticho.

Jeden za druhým vyprazdňovaly se kostely od Benešova až po Sedlčany a společně s nimi ubývalo i farářů v kraji. Sedlčanský děkan František Bučil byl někdy ve svých kázáních tak otevřený, až se o něj farníci báli. Když o Božím Těle roku 1941 Němci napadli Sovětský svaz, prohlásil na Církvičce, že je to jejich konec. Církvičský kostel se později také nacházel v zabraném území a na hřbitov se nesmělo pohřbívat. Na děkanství byla přestěhována stará škola a uschovány zde sbírky muzea, děkan Bučil se odstěhoval do Solopysk. Mše v Sedlčanech byly pak třikrát týdně: v neděli, úterý a pátek, německá správa je ale dlouho netrpěla a pokutovala věřící z okolí za nedovolený vstup do města. Děkan Bučil sloužil každou neděli až do konce války a řada farníků i přes hrozící nebezpečí chodila do kostela tajně. -tz-

Jarní sbírka šatstva

Farní charita Sedlčany jako tradičně pořádá sbírku zachovalého šatstva. Sběh proběhne na sedlčanské faře na konci května. Datum bude upřesněno (v závislosti na odvozu) v nejbližší době. Sledujte plakáty.

S díky Jarka Maňhalová, ředitelka
FCH Sedlčany.

První svatá zpověď

Ve středu 5. května poprvé přistoupilo ke svátosti smíření 8 dětí naší farnosti. Tímto krokem vstoupily do bezprostřední přípravy na přijetí Nejsvětější svátosti – prvního svatého přijímání, které přijmou v neděli 20. 6. 2010. Prosím o modlitbu za ně i za jejich rodiče.

P. Marek

Jak podnikat, jak vydělat a přitom zůstat křesťanem NOPR

11. dubna 2010 proběhl devátý NOPR (tzn. „Nedělní odpoledne pro rodiny“). Přednášejícím hostem byl Ing. Martin Nemrava, MBA. Pro mnohé z nás, zvláště kosohorské farníky není cizí či neznámou osobností. Přítomných cca 30 posluchačů svými přednáškami nezklamal.

S kým jsem o nich mluvila, každý říkal, že byl přednáškami pozitivně překvapen. Asi každý z nás si nějakou tu odlehčující, a přesto hlubokou průpovídku pana Nemravy odnesl. Např. termínem „Poslední hřiště“ jsou označovány situace, prostředí, které nás znepokojuje a nikterak to nemůžeme ovlivnit. Přesto svými myšlenkami a ústy to řešíme více než cokoli jiného. U nás tato průpovídka: „Máš to na posledním hřišti, neřeš to“, vévodí. Myslím si, že ji s humorem více používá můj muž než já. A já mohu mít radost z toho, že ji už ani nemusí tak často říkat. Hlavní myšlenky přednášek: Tři pilíře morálky – ty se dají aplikovat nejen při vedení firmy, ale i v denním životě, a veškeré úvahy o motivaci v práci a v životě to platí též.

Všichni jsem měli možnost si udělat test, který se týkal, čemu a nakolik dáváme ve svém životě a v práci prioritu. Zajímavé bylo, že ve výsledku každý sám na sobě mohl vidět, zda má v přístupu k práci a v přístupu k životě rozpor či ne.

Ivanka Čiháková

Půlnoční setkání v kostele

V rámci akce pro děti „Noc v knihovně“, kterou každoročně pořádá Městská knihovna, se mladí čtenáři ze Sedlčanska podívali i do našeho kostela svatého Martina. Akce se konala 26. března a účastnilo se jí asi 35 dětí.

O půlnoci dorazily děti v čele s paní ředitelkou do kostela, kde je už nedočkavě vyhlížel pan kaplan. Děti se dověděly něco o svatém Martinovi a o křesťanství, poslechly si při svíčkách několik písní a jednu pověst o našem kostele, dočkaly se vyhlášení výsledků celoroční soutěže, podívaly se do sakristie a na závěr návštěvy i na kůr. Nakonec si na bývalém hřbitově u kostela přečetly jednu velmi starou pověst o Sedlčanských strašidlech a potom šly zpátky do knihovny, kde se jim tu noc určitě moc dobře spalo. PMV

*Plánujeme Počepické dvorní slavnosti
na odpoledne neděle 27. 6. 2010.
Umělci, hudebníci a vůbec kdož chce
pomoci, ozvěte se – P. Marek*

Pout' v Příčovech

Poté, co v loňském roce změnil zámeček v Příčovech u Sedlčan své majitele, bylo letos po dlouhé době opět možno slavit příčovskou pout' jinak než pouze kolotoči, střelnici, párkem či pivem. Po dlouhých téměř 29 letech – jak dokládají záznamy ve skříní s paramenty v sakristii vedle zámecké kaple – byla v kapli sv. Vojtěcha sloužena mše svatá. Na jejím počátku byla kaple spolu s přítomnými vykropena svěcenou vodou, na znamení připomenutí křtu a s touhou po očistě nejen duše, ale i místa, které zasvěcené Bohu, dlouhou dobu jakoby spalo. Kaple byla díky místním vzorně uklizena a byla zcela zaplněna osadníky i poutníky z různých částí naší farnosti. Na varhany (elektrofonické) liturgii doprovázel varhaník pan Jiří Němeček. V promluvě P. Marek Miškovský, administrátor sedlčanský, vysvětlil přítomným výzdobu a poučil o jednotlivých svatých zobrazených v kapli na oltářích a obrazech. Krátce potom vyzdvihl aktuální poselství sv. Vojtěcha naší době a nutnost života v pravdě podle křesťan-

ských hodnot, zvláště v rodinách. Příjemné jarní počasí bylo jakousi radostnou tečkou za dnem, kdy se po letech v Příčovech dělo „to podstatné“ – vzdávala se chvála Bohu a modlilo se za živé a zemřelé příčovské osadníky. Dá-li Bůh, budeme se těšit nejspíše napřesrok na další setkání. -red-

Setkání starších ministrantů v Počepicích

Ve dnech 23. – 24. dubna proběhlo v Počepicích setkání starších ministrantů. Přijeli odvážní chlápci z Prahy, Berounska i Sedlčanska, takže dohromady nás bylo celkem 14 statečných. Ti nejodvážnější se už v pátek odpoledne na svátek svatého Vojtěcha vydali s P. Markem na pout' do pražské katedrály, kde za jejich asistence sloužil pontifikální mši svatou náš nový pan arcibiskup Dominik. Ostatní účastníci dorazili do Počepic až v pátek večer.

Setkání začalo pěknou večeří, po které následovalo promítání velmi zajímavého (a zároveň) amerického filmu, při kterém mnozí usnuli.

Sobotní ráno začalo rozjímáním v kostele, po němž následovala mše svatá s velmi poučnou homilií P. Martina. Po rychlé snídani měl P. Marek přednášku na téma „Lidské vášně a ctnosti“, při níž se bohužel už ke ctnostem ani nedostal. Druhá přednáška měla jako téma „Následování Krista v jeho lidství“ a dá se říci, že téma přednášky bylo objasněno takřka vyčerpávajícím způsobem. Po vynikajícím obědě, který nám připravila paní Roškotová, jsme vyběhli na rozpálený trávník Počepické fotbalové arény a všichni nabyté kalorie jsme v závěrečném fotbalovém mači poctivě vypořádali. Příští setkání starších ministrantů se uskuteční 22. – 23. května v Hostíně u Neratovic.

PMV